

Лю си искашъ два юнака. *D. S. 1, 11—13.* **Лю да**—только бы: Продадо чифлиците, Лю да си стана сось тебе—Продадо коня хранѣна, Лю да те земе на тебе—Продадо пушка за тебе, Дуръ да се стана сось тебе—Продадо чивту пинтоли, Лю да си стана сось тебе—Продадо чивту паласки, Лю да си стана сось тебе. *B. 139.* Варай Руже, мила керко! Лю да никнешъ да зажніешъ, Да те изеде лута змія,—десна ръко. *B. 177.* **Лю дѣ** куда бы ни: Юда Стояна залюбила, Лю дѣ да ойде и та пу нету. *D. S. 5, 1—2.* **Лю какъ** лишь только: Лю какъ ги уть вода извадаха. Пудъ мишица имъ крилъ излжаваха. *D. S. 6, 65—67.* Тия (ламин-те) лю какъ кю та видять, кю са западать да та грабнать и изядать. *D. p. 142.* **Люкано** (йоще) между тѣмъ какъ: Люкано си иошѣ дума думаше, Иванъ се найде опрѣшь сараенъ му, ала бѣха затворени врютъ, вратана на сараинъ. *Ч. 256.* **Лю кой** кто бы ни: Тязи три ламии слявали на пѣтъть, и лю кой заминуваль гу изывали. *D. p. 141.* Царь-отъ пратилъ на складе фѣрманъ, лю кой цаимне да утропе тези ламии. *D. p. 142.* **Лю що** чтобы ни: Лю що ще видишъ да са ни уплашишъ. *D. S. 5, 21.* Язъ лю що тѣрашъ кю ти дамъ. *D. p. 142.*

Дюба с. ж. супруга, возлюбленная: Чіа си спаха, кому си люба? *M. 15. б.* Ова ми є люба, пѣрва люба; А на зет-отъ я що ке му да 'амъ? Ке му да'амъ сестра Ангелина.“ *M. 65.* Твоене любе ти е направило гольемъ душманътъ. *Ч. 256.*

Любе Любі возлюбленный,-ая любящій,-ая, любовникъ,-ница, мужъ, жена: Ми люлайте моето люби wysoko. *B. 33.* Струме ле, Струме невесто! Декъ си оставї нѣрвeto люби? Декъ си оставї мушкото дете? *B. 12.* Што ти е Стойно те плачешь? Или ти е жаль за майка? Или ти е жаль за башта? Или ти е жаль за люби? *B. 2.* (ср. либе).

Любезенъ Любезна Любезно пр. любезный, дорогой: Любезни ми приятелю!—С Богомъ остат любезна, Пе плачи не тѣжи.

Любезникъ с. м. поклонникъ: Една мома колко любезницы има, толкосъ и различни знаци виуска у вода-та. Така и едно момче, колку либета има, толко и знаци виустие. *Ч. 104.*

Любеница с. ж. тоже что лебеница: Шило бодило по поле ходило; ни яло, ни пило, нѣдя дебело?—Любеница-та. *Ч. 122.*

Любенъ с. м. возлюбленный: „Варай, варай ти Войводо, Мон пѣрви ти любене!“ *M. 114.*

Любенъ пр. пріятный: Вѣсти предрагы на веселіе Съ гласове сладки любны чаребны, Съ вѣньиye даваха въ поднебіе! *Гп. 7.* Очима бѣ позоріе любно! *ib. 21.*

Любика с. ж. название цветка: Набери ми катка—Катка отъ